

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Cursus Theologico-Moralis

Ad usum Tyronum elucubratus, Et in Quotidianis Prælectionibus
Quoad ea, quæ Moralis Theologia disputat De Sacramentis, & Censuris

Viva, Domenico

Patavii, 1723

Art. I. Quid, & quotuplex sit Indulgentia?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40650

Q U Æ S T I O X I .

De Indulgentiis.

Occasione satisfactionis Sacramentalis in tractatu de Pœnitentia confite-
vere quamplures de Indulgentiis agere, vi quarum possumus pro cul-
pis nostris abunde satisfacere. Equidem plurima de iis dixi in Opusculo de
Jubilæo, præsertim anni Sancti; non omitam tamen hic de iisdem nonnul-
la primoribus labris delibare; inquirendo primo, Quid, & quotuplex sit In-
dulgentia; secundo effectus Indulgentiarum; tertio, quinam possit Indul-
gentias concedere; quarto, qualis causa requiratur ad legitimam Indulgen-
tiarum concessionem; ultimo, qualis dispositio requiratur in eo, qui lucra-
turus est Indulgentias.

A R T I C U L U S I .

Quid, & quotuplex sit Indulgentia?

- I. Quomodo thesaurus Ecclesie per Indulgentias distribuatur.
- II. De Indulgentia Totali, & Partiali; necnon de Personali, Locali, & Reali.
- III. Ad Localem Indulgentiam lucranda quid requiritur?
- IV. Num possimus eadem die pro defunctis pluries plenariam Indulgentiam lucrari?
- V. Num diruta Ecclesia cesset Indulgentia eidem annexa?
- VI. Num requiratur physicus in Ecclesiam ingressus ad localem Indulgentiam lucranda?

I. **Q**uæritur primo, quomodo definiatur Indulgentia?

Respondeo, communiter ex Suar. disp. 49. sect. 4. defini, quod sit *Actus quidam spiritualis jurisdictionis, quo peccator in foro Dei liberatur a reatu pœnæ temporalis extra Sacramentum*. Clarius definitur a Clem. VI. in Extravag. *Unigenitus* de pœnitentiis, & remissionibus, quod sit *Pœna*

temporalis Deo debita remissa extra Sacramentum, per applicationem satisfactionis Christi, & Sanctorum.

Ut altius hæc definitio percipiatur, sciendum est, Christum Dominum, utpote omnium Redemptorem, infinitam satisfactionem obtulisse Deo Patri pro peccatis sive mortalibus, sive venialibus totius Mundi; ac præterea satisfactionibus Christi Domini, quæ ex se sunt infiniti valoris, superaddi satisfactiones, seu opera satisfactoria Beatissimæ Virginis, & Sanctorum, ex quibus omnibus constituitur Ecclesie thesaurus.

Hic autem thesaurus, qui ex foliis Christi Domini-meritis est simpliciter infinitus, & simpliciter inexhaustibilis, ut profit hominibus, & pro eorum peccatis actu, & realiter satisficiat, debet iis applicari; divitiæ enim ditare non possunt pauperem, nisi per appropriationem illi moraliter applicentur; sicut nec pharmacum curat ægrotum; nisi physice illi applicetur. Quare applicatio Theauri Ecclesie vel fit per specialem Christi Domini voluntatem; sicut quando dixit Magdalena, *Remittuntur tibi peccata tua*, & Latroni, *Hodie mecum eris in Paradiso*; vel per usum Sacramentorum,

rum, & præsertim Baptismi, in quo non solum quoad culpam, sed etiam quoad pœnam peccatum omne remittitur; vel per voluntatem summi Pontificis, utpote Christi Vicarii, cui Christus Dominus sui Thesauri dispensationem commendavit, quando dixit, *Tibi dabo claves Regni Cælorum; quodcumque solveris super terram, erit solutum & in Cælis*; cum autem reatus pœnæ sit aliquod vinculum impediens ingressum in Patriam, est in potestate Pontificis a Christo servatore ad hoc delegati, illud solvere per dispensationem thesauri, quem suæ curæ, ac potestati commisit.

II. Quæritur secundo; quotuplex sit Indulgentia.

Respondeo, dividi primo in Totalem, & Partialem, ut habetur in dicta Extrav. *Unigenitus*, ubi Clem. VI. docet, *Thesauri Ecclesiastici dispensationem Petro esse commissam, nunc pro totali, nunc pro partiali remissione pœnæ temporalis pro peccatis debita applicandam*. Per totalem, quæ & plenaria dicitur, remittitur tota pœna, quæ esset in Purgatorio luenda; per Partialem vero solum pars pœnæ.

Neque dicas, quod si per totalem, seu plenariam tota pœna remitteretur, non posset dari Indulgentia plenior, seu largior, & plenissima; atqui in Sacris Canonibus ea reperitur: Siquidem in Extravag. Bonifac. VIII. *Antiquorum de pœnitentiis, & remissionibus* dicitur: *Non solum plenam, largiorem, imo plenissimam omnium tuorum concedunt veniam peccatorum*; ergo Indulgentia totalis, seu plenaria non remittit totam pœnam.

Respondeo enim cum Suar. disp. 50. sect. 4., Sor., & alijs communiter, Indulgentiam plenariam, plenam, largiorem, plenissimam non differre inter se quoad rem, seu effectum proprium Indulgentiæ; cum quælibet totam pœnam remittat; addi tamen a-

Pars VI.

liquando a Pontifice illa verba, *largiorem, imo plenissimam* solum ad uberiorem explicationem suæ dispensationis, & ad magis exaggerandam gratiam, quam concedit.

Partialis indulgentia pœnam illam remittit, quæ in ejus concessione exprimitur; aliquando enim indeterminate proportionaliter ad culpas, ut quando remittitur tertia pars pœnæ pro peccatis debitæ; aliquando vero determinate, ut quando conceditur indulgentia septem annorum, seu unius quadragenæ; per quam concessionem sensus est, remitti pœnam illam, quæ remitteretur per pœnitentiam septem annorum, vel unius quadragenæ, seu quadragesimæ ab Ecclesia, ut olim fiebat, impositam, & a pœnitente completam, ut docent Sor., Palud., & alii communiter apud Suar. disp. 50. sect. 5.

Dividitur secundo Indulgentia in Personalem, Localem, & Realem. Personalis est, quæ Personæ conceditur, ut si Pontifex concedat Cajo Indulgentiam, quoties communicat, ubicumque sit. Localis est, quæ addicitur loco; ut si concedatur Indulgentia visitanti Ecclesiam Cathedralē. Realis est, quæ affigitur alicui rei, puta Cruci, Imagini, Rosario, &c.; quæ ab iis acquiritur, qui coram tali imagine, vel per tale Rosarium has, vel illas orationes impositas ad Deum fundunt.

III. Dubium est primo circa localem Indulgentiam; Num quando conceditur Indulgentia visitantibus aliquam Ecclesiam, satis sit illam ingredi, an vero requiratur pium aliquod opus, & quale?

Respondeo, in visitatione Ecclesiæ illud pium opus debere poni, quod in concessione indulgentiæ præscribitur; Quod si nullum præscribatur, tunc visitanda est Ecclesia pie, & religiose, atque adeo orando ibi aliquan-

C c

tif.

tisper, sive mentaliter, sive vocaliter; cum visitanda sit Ecclesia, quæ a Christo Domino dicitur esse domus orationis.

IV. Dubium est secundo; An si pluries Ecclesia visitetur, possit pluries acquiri plenaria indulgentia tali Ecclesie concessa?

Respondeo cum Suar. disp. 17. sect. 1. & aliis communiter, distinguendum esse; vel enim conceditur indulgentia indefinite visitantibus Ecclesiam, vel definite quoad tempus, verbi gratia in die talis festi; Si primo modo concedatur, potest pluries in eodem die acquiri; secus vero, si secundo modo. Ratio est, quia quando indulgentia conceditur indefinite, non est verisimile concedi pro una tantum vice tota vita. Neque possumus rationabiliter illam limitare ad semel in anno, aut etiam in hebdomada; quare intelligi potest solum limitata ad semel in die, quæ determinatio habetur, tum ex communi usu, & consuetudine, tum ex decreto Innoc. XI. Quamvis Navar., & Laym. cap. 3. cum aliis docuerint, posse etiam pluries in die acquiri, si pluries devote, ac pie visitetur. Quod si indulgentia concessa sit definite quoad tempus pro una tantum vice, unicuique concessa censetur, ut docet Suar. loc. citato. Notandum tamen, quod in Opusculo de Jubilæo quæst. 6. art. ult. fusius prosecutus sum, videlicet probabile esse, quod possimus Indulgentiam plenariam eodem die pluries lucrari, si illam pro variis defunctis applicemus, quin id adversetur decreto Innoc. XI.; tum quia in revocatione Indulgentiarum non intelliguntur revocata Indulgentiæ applicabiles pro defunctis, nisi id exprimat, cum revocatio Indulgentiarum sit odiosa, atque adeo restringenda; tum etiam quia sic stat fixum decretum Innoc. XI.; quod nemo pluries eodem die

plenariam Indulgentiam lucretur, si illam pluries non pro se, sed pro variis defunctis acquirat.

V. Dubium est tertio; an diruta Ecclesia, pereat indulgentia, quæ visitantibus illam fuerat concessa?

Respondeo, cum eodem Suar., quod si paulatim diruatur, & paulatim reficiatur, Indulgentia perseveret; Sicut pariter perseverat talis Ecclesie consecratio; quia semper Ecclesia est eadem moraliter, quamvis nihil antiquæ Ecclesie remaneat; secus vero, si tota simul destruat, & reedificetur. Et idem dicas proportionatiter, si alicui Rosario indulgentia assignatur.

VI. Dubium est quarto; An factis sit extra Ecclesiam preces fundere ad lucranda indulgentia, quando quis non potest præ turba illam ingredi?

Respondeo affirmative cum Suar. disp. 52. sect. 1. Laym. cap. 3. Et ratio est, quia in tali casu censetur homo moraliter Ecclesiam ingredi: Sicut communiter docent Doctores satisfieri præcepto audiendi Missam ab eo, qui ita est extra Ecclesiam, ut faciat unum moraliter cum aliis, qui intra Ecclesiam Missam audiunt.

Dividitur ultimo Indulgentia in perpetuam, & temporalem; illa perseverat, donec revocetur; ista ad tempus determinatum conceditur; unde eo finito cessat.

ARTICULUS II.

De Effectibus Indulgentiæ.

- I. Num per Indulgentiam culpa venialis aliquando remittatur?
- II. An qui lucratur Indulgentias, possit per illas eximi tum ab inmundis poenitentis, tum etiam ab aliis poenis in Purgatorio luendis?
- III. Quid si in Bulla exprimat, Indulgentias concedi pro poenis inmundis?

IV.